

VVA berichten

Redactie-adres: Terracottastraat 83, 2284 HB Rijswijk

E-mailadres: luscu004@planet.nl

december 2019 nr. 127

egroet beste vrienden en vriendinnen van de VVA

op deze laatste maand van het jaar 2019.

Zo zijn we dan weer aangekomen in wat wel de gezelligste maand van het jaar wordt genoemd. De goedheiligman is alweer het land uit en de rust is enigszins weergekeerd tussen voor- en tegenstanders van zwarte piet. Wat een heisa toch ieder jaar! Maar goed, het leven gaat verder en we gaan ons weer richten op wat komen gaat. Straks wordt de kerstboom weer uit de doos gehaald of wordt er een blauwspaar aangeschaft, geleidelijk aan worden er weer oliebolletjes en appelflapjens gebakken of gekocht bij de oliebolletjeskraam, banketletters of staven in huis gehaald, kaarsen gekocht en andere feestattributen aangeschaft en zo zal straks bij menigeen geleidelijk aan de kerstsfeer de overhand krijgen, Santa Claus maakt zijn opwachting straks en dan is het feest compleet met cadeautjes onder de kerstboom.

Een korte terugblik.

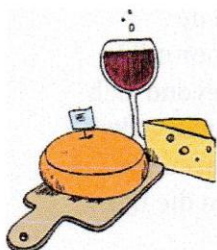
Traditiegetrouw was er in mei onze voorjaarsbijeenkomst en wel in Drenthe.

In het kleine plaatsje Norg waren we te gast in het gezellige familiehotel Karsten waar we een goed onderkomen genoten met een goede keuken.

Van daaruit werden uitstapjes ondernomen met o.a. een uitgebreid bezoek aan de strafgevangenis Veenhuizen. In het vorige bulletin van de VVA trof u een uitgebreid verslag aan. Een interessante belevenis.

Dan was er in november weer de najaarsbijeenkomst in "De Oude Winkel" in de Bilt, altijd een gezellig trefpunt voor ons VVA-ers. Elders in dit bulletin een samenvatting van wat er zoal is besproken.

Wat treft u aan in dit nummer van de VVA: een uitgebreid artikel van Jacques Noordermeer over de familie Vesierre, een artikel van Harry Delpeut over een dorpsbelevens en een verslag van de najaarsvergadering.

*Het bestuur en redactie
wensen u fijne feestdagen
en een goed en gezond 2020*

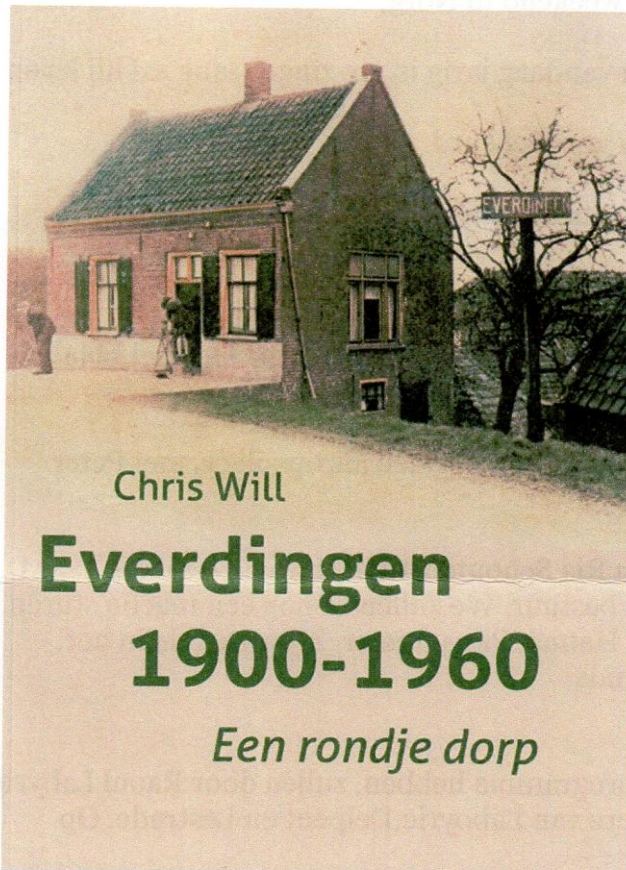
Everdingen 1900-1960. Een rondje dorp

In september jl. is er een boek verschenen, waarin is opgenomen de gebundelde rubriek van Chris Will in de EVERDINGSE COURANT, waarin hij de geschiedenis van Everdingen beschrijft. Nadat de eersten van de familie Delpeut uit de Auvergne in Nederland neerstreken in Arkel, omstreeks 1800, vestigden zij zich in Vianen en Everdingen. Op de foto (ca. 1956) zien we mijn grootvader Jacobus (Koos) en mijn oudste zus Tineke.

We volgen de door mij aangepaste beschrijving met persoonlijke aanvullingen in de kroniek: In de bocht aan de binnenzijde van de dijk, vlak voor het voormalige café De Zwaan, stond vroeger het 'Oude Rechthuis'. Dit nu verdwenen gebouw deed begin twintigste eeuw dienst als het gemeentehuis van Everdingen en diende als raads- en trouwzaal; in het onderhuis bevond zich nog het cachot. De huur van het pand kwam destijds toe aan 'De Zwaan'. In dit gemeentehuis werden - totdat in 1928 buiten het dorp aan de Poldersteeg een nieuw gemeentehuis werd gebouwd - de gemeenteraadsvergaderingen gehouden. Ook Everdingse trouwlustigen werden hier in de echt verbonden. Volgde diezelfde dag niet direct de kerkelijke inzegening, dan werden de tentwagens en tilbury's uitgespannen en dronk het bruiloftsgezelschap een glas wijn in 'De Zwaan' naast het gemeentehuis. De bruidegom kreeg dan, volgens de traditie, een met bladgroen versierde pijp aangeboden. Ik weet nog dat er voor de 'Zwaan' 2 reusachtige kastanjebomen stonden waaronder wij meikevers - die er toen nog genoeg waren - vingen. Na 1928 woonde Driekus Verrips, de kleermaker, in het voormalige gemeentehuis. Driekus, wiens bijnaam de 'de Wolpoes' luidde, verstelde de werkkleding van de boeren. Na 1943 woonden hier ook Koos Delpeut (1883-1964) de schoenmaker en zijn vrouw Theodora Boumans (1879-1955). Toen oma stierf - ik was toen bijna 4 jaar oud en is een van mijn oudste herinneringen - stond zij opgebaard in de woonkamer, bij haar kist stonden op bloementafeltjes grote crèmekleurig bloeiende clivia's. Het bouwvallige pand raakte in de loop der tijd 'kas verrot' en werd uiteindelijk in 1968 afgebroken.

Het boek vervolgt: De buitenbocht, tegenover café 'De Zwaan', tegenwoordig met fraai uitzicht op de Lek, was vanouds een hangplek voor jongeren. In vroeger tijden stond hier tot begin 19de eeuw de gemeentelijke rosmolen. Hier lieten boeren uit de wijde omtrek hun graan malen door 'koornmolenaar' van Alphen. In de rosmolen liep een paard zijn dagelijkse rondjes, om de grote molensteen gestaag in de rondte te doen draaien, waarmee de graankorrels tot meel werden vermalen. Later kwam op ongeveer dezelfde locatie, op straatniveau aan de dijk, een dubbel woonhuis gescheiden door een rijtuigpoort met daar achter een pad naar beneden, waar zich een grote schuur bevond. Daar weer beneden was een Kil(sloot), gelegen in de uiterwaard. In de winter werd er geschaatst, ook door mijn moeder en ik hoor mijn opa haar nog naropen: mens, denk aan je huishouden! Aan de oostzijde bevond zich in het onderhuis de schoenmakerij van Jan Delpeut (1853-1930) afkomstig uit Arkel. Jan was getrouwd met Gerrigje Boerboom (1850-1933). De beide huizen waren van hem, het huis aan de westzijde werd verhuurd. Mijn overgrootvader moet in die tijd

al redelijk welvarend zijn geweest, gezien dit eigendom. Een paar belastingaangiften en jaarstukken van mijn grootvader heb ik nog, ze laten een beeld zien van zuinige en hardwerkende ambachtslieden. Ze kregen drie kinderen: Geertruida (1879-1963), Hermanus (1881-1947), Jacobus (Koos, mijn opa) en Cornelia (1889-1978). Mijn opa trouwt met Door Boumans op 16 okt. 1912 en neemt de schoenmakerij van zijn vader over. Ze kregen 2 kinderen: Gerarda Johanna (1913-2003) en Johannes Marinus (Jan, mijn vader 1915-1995). Vader ging bij opa in de leer en kwam in de zaak. Tijdens de oorlog, in 1942, is mijn vader getrouwd met Anna Uphof (1915 - 2011),

mijn vader trad in dienst bij de PTT en werd postbesteller, twee gezinnen konden niet leven van de schoenmakerij en bood ook enige zekerheid in slechte tijden. Later spraken we over het salaris bij de PTT: 'vast loon en vaste armoe'. Opa en oma trokken in het oude gemeentehuis en mijn vader en moeder vanaf de trouwdag in het ouderlijk huis buitendijks met de schoenmakerij. Zij kregen 8 kinderen, waarvan de eerste doodgeboren was, volgens akte 05-08-1943, mijn moeder heeft daar veel van geleden. De kinderschare bestond en bestaat uit: Tineke 1944, Jac 1946, Thea 1947, Johan 1948, Harry 1951, Paul en René 1954. Alle bewoners vertrokken van de verouderde dubbele dijkwoning in 1958; het gebouw werd in 1961 gesloopt in het kader van de

'Krotopruimingsregeling'. Ik herinner me dat tijdens de sloop, de vlammen uit de meterkast sloegen, ze keken toen nog niet zo nauw, toezicht was er niet. Gesteund door het 'Terlingenfonds', een club die eigen woningbezit bevorderde, konden bewoners gesponsord een huis laten bouwen. Mijn ouders kochten van de Katholieke Kerkparochie, tegen een zeer gereduceerde prijs - wat geen probleem opleverde, gezien het aantal kinderen - een lap grond aan de Kweldam, waarop het huis verrees. We verhuisden onze huisraad met paard en wagen en zelf gingen we te voet, het was maar 200 meter verder. In de tachtiger jaren van de vorige eeuw hebben mijn ouders het huis verkocht en gingen huren in Culemborg, waar mijn moeder van afkomstig was. mijn broer Paul is de enige Delpet die nog in Everdingen woont.

Notulen ledenvergadering VVA 3 november 2019

Aanwezig: Ilonka en Paul Luscuere, Ron Chaulet, Betty en Jacques Noordermeer, Hanne Sons, Guido Weesie, Anita Lestrade en Peter Ankum, Riet Dumas, Frank Lestrade, Wiet Josso, Jacqueline en Jacques Grossat, Ingrid en Pieter Laboyrie, Loes en Jan Mulder, Pieta en Harry Delpeut, Ria en Jacques van Eyck, Frits Lammerts, Bep en Ad van Zelst.

Om 12.15 opent Jan Mulder, de voorzitter de vergadering.

Er wordt een minuut stilte gehouden voor Ria Schouten-Debertrand en Miep Laboyrie, die afgelopen jaar zijn overleden.

Jan haalt nog wat herinneringen op aan ons weekend in Norg.

De agenda wordt vastgesteld.

Mededelingen: Anita Lestrade meldt dat Jan vandaag jarig is, we zingen lang zal hij leven !

Notulen vergadering van 21-10-2018 worden goedgekeurd.

Jaarverslag over 2018 wordt goedgekeurd. Anita doet nogmaals een oproep voor de rubriek "foto van voorouder"

Financieel jaarverslag 2018, wordt door Harry Delpeut uitgedeeld en uitgelegd.

We zullen wederom in het laatste bulletin een apart strookje toevoegen voor het betalen van de contributie. Ná 1 januari betalen en vóór eind januari svp.

De kascommissie heeft het verslag goedgekeurd.

Thijs Laboyrie treed uit de commissie, Ron Chaulet meldt zich als opvolger, met Peter Ankum als reserve.

Ingekomen stukken: De overlijdenskaart van Ria Schouten-Debertrand. Deze was naar De Luscuere gestuurd en bereikte pas later het bestuur. We zullen alsnog een reactie sturen. Een aantal mensen kent haar nog wel, Wiet, Hanne, Pieta, Pieter. Zij vertaalde in het paraplu-museum van het frans naar nederlands.

Website/internet:

De stambomen die wij in het gensdata-pro-programma hebben, zullen door Raoul Laboyrie op internet worden gezet, zoals de drie eerdere van Laboyrie, Delpeut en Lestrade. Op stamboomforum.nl

De website moet toegankelijker worden, en als er mensen reageren, ze helpen met hun vragen. Jacques Grossat maakt de opmerking, dat als iemand zich meldt, er een aanspreekpunt moet worden gezocht, die die persoon verder gaat helpen. Zoals Paul Luscuere, waar de stamboom door An Hutchison is uitgezocht. Riet Dumas geeft al veranderingen door aan Raoul.

Er zal tevens een doorstart worden gemaakt met de werkgroep genealogie. Voorlopig zijn de leden: Hanne Sons, Raoul Laboyrie, Anneke Cinqualbré en Anita Lestrade.

Ledenaantal: 57 leden op 44 adressen.

Voorjaarsbijeenkomst: We zijn er snel uit: Haarlem, moederdag 10 mei 2020.

WVTTK: Anita meldt dat er nog steeds contact is met een vrouw die een schuur verbouwt in Chaussenac. Mogelijk is er een nieuwe familie, Vial, die bij onze vereniging kan passen. Wordt vervolgd.

Rondvraag: Jacques Grossat noemt het programma Verborgen Verleden. Daar hebben we het al eerder over gehad. Je kunt je niet aanmelden.

De voorzitter sluit de vergadering.

Zoeken naar het ontbrekende puzzelstukje

Om een eerder toezegging na te komen, een bijdrage te leveren aan de VVA-berichten, bij deze een verslagje over mijn pogingen om een laatste detail in mijn en de Vaissiers/Weesies genealogie op te helderen in de Cantal. Het wel/niet resultaat van misschien wel de 20^e keer, dat wij een of meerdere weken vakantie hebben doorgebracht in het prachtige Le Falgoux en omgeving, de bakermat van de afstamming van de Nederlandse "Versiers" (uitdrukking overgenomen van Hanne Sons).

In de uitgave "Ketellappers, Koperslagers en Paraplumakers uit Auvergne in Nederland, laatste uitgave 2008 door Tiny Lestrade is het oudst gedocumenteerde gezin Veyssier (Veichere), enigszins aangevuld door An Hutchinson in haar CD van 2014 en met een paar kleine aanvullingen van mijzelf van later datum, als volgt weergegeven:

Guillaume Veyssier (Veichere), geb. ca 1675, ovl. La Chaze 31 jan 1731, begr. Le Falgoux, tr. ca 1700 *Gelizabet (Helise, Helix, H  lis) Chavaroc*, dr. Van Pierre Chavaroc en Engleine Vidal, geb. Escaire 4 aug 1678, ged. Le Falgoux 7 aug 1678, ovl. La Chaze 6 sep 1751, begr. Le Falgoux 1751.

Uit dit huwelijk:

1. *Marie Veyssier* (Veisseyre), geb. La Chaze 9 apr 1703, ged. Le Falgoux 9 apr 1703. Verder niets gevonden.
2. *Jean Veyssier*, geb. La Chaze 9 jun 1705, ged. Le Falgoux 9 jun 1705, jong overleden.
3. *Antoine Veyssiere*, geb. La Chaze 5 mrt 1707, geh. Le Falgoux 6 feb 1727 met *Claude DuSoleil*, begr. Le Falgoux 2 jun 1775.
4. *Jammes (Jean, Jacques) Veyssier*, geb. La Chaze, ged. Le Falgoux 8 jan 1710, geh. Saint Bonnet de Salers 20 nov 1737 met *Marguerite Bourlanges*, ovl. Chasternac (St. Bonnet de Salers 17 sep 1772: **de voorvader in rechte lijn van de volbloed Vaissiers.**
5. *Jacques Veyssiere*, geb. La Chaze, ged. Le Falgoux 13 jul 1715. *Jacues is doopgetuige bij zijn neefje Jacques op 7 augustus 1740 in Le Falgoux.* Verder niets gevonden.
6. *Pierre Veyssiere*, geb. La Chaze, ged. Le Falgoux 1 dec 1718, tr. Saint Paul de Salers 19 feb 1746 *Marguerite Rongier*, ovl. Longevialle (Saint Paul de Salers) 14 apr. 1752.
7. *Philipe Veyssiere*, geb. La Chaze, ged. Le Falgoux 30 sep 1772. Verder niets gevonden.

(Guillaume heeft waarschijnlijk een zuster Catherine Veissiere tr. Le Falgoux 31 januari 1708 (Pierre ?) Brun, aanwezig Jeame Veisiere en Florens Brun. (5 Mi 547/3 1669-1752 page 177).

Deze laatste cursieve aantekening van An Hutchinson raakt precies aan het missende puzzelstukje: "Waar kwam Guillaume Veichere vandaan en wanneer is hij geboren?". Van zijn echtgenote H  lis kennen we één generatie meer dan van hem. Het familieplaatje is a.h.w. in onbalans. Van de kerkelijke doopgegevens van Le Falgoux zijn alleen de jaren 1669 en vanaf 1676 en later bewaard gebleven. H  lis was dus te vinden, maar Guillaume niet. Kwam hij ook uit La Chaze, of liever nog uit l'Escaire (1

km verder de Puy Mary op) of elders uit de omgeving? In geschiedenisboeken van Frankrijk wordt wel gesteld, dat de gemiddelde Fransman binnen een straal van 1/2 km trouwde. Aan de andere kant, de hele omgeving van Le Falgoux wemelt van de verwijzingen naar Veijssieres (notenboomgaarden): gehucht bij Trizac aan de overkant van de Col d'Aulac, ong. 15 km van Le Falgoux, Laveissière bij Murat aan de overkant van de Puy Marie. Als je zo om je heen vraagt heeft bijna iedereen wel een Veichiere (met alle mogelijke spellingsvormen) of Chavaroc in zijn of haar familie: de naam kwam en komt veel voor in die omgeving. Vorig jaar sprak ik Mevr. Bernadette Dupre in La Chaze, ook een afstammeling van de Veissieres (dus een verre nicht), die via haar dochter Claude ook het een en ander had verzameld, zolas opgenomen in de Internet-site: "Geneanet". Maar onze eigen informatie was uitgebreider dan het hare. Zij vertelde wel, dat de Veijssieres altijd een vooraanstaande plaats in de omgeving van Le Falgoux hadden ingenomen en met name de landerijen in en rond La Maréthie (1 km achter Le Falgoux, langs het kerkhof) in eigendom hadden gehad. Zij noemde een zgn. Veissier-huis in La Maréthie, dat zou dateren uit ca. 1685: zie afbeelding. We hebben het alleen ter plekke niet kunnen verifiëren: het hele gehucht leek wel in slaap toen we er waren: geen mens op straat. Kortom, het is zoeken naar een speld in een hooiberg, als die er überhaupt in ligt.

Het zogenaamde Veissier-huis in La Maréthie.

Dan kan een huwelijksacte of overlijdensacte misschien nog wel uitsluitsel geven. Wat de overlijdensacte van 31 januari 1731 aangaat, staat er alleen in dat Guillaume in La

Chaze is overleden en begraven in Le Falgoux. En een kerkelijke trouwacte is niet te vinden, waarschijnlijk omdat hij en H  lis in 1700 of 1701 zijn getrouwd, net weer twee jaren die in de archieven van Le Falgoux ontbreken. Echter de geboortedata van hun kinderen lijken daar wel op te wijzen. Nu was het in later jaren gebruikelijk, dat alvorens een kerkelijk huwelijk aan te gaan er een notariële huwelijksacte werd opgemaakt, waarin de financiële kanten van de zaak werden afgekaart. Maar het zoeken van zo'n notariële acte is monnikenwerk: ze zijn niet geïndexeerd en zo'n acte kan bij elke willekeurige notaris in de wijde omgeving zijn opgesteld. Misschien gaat de toekomst me helpen: in het departementaal archief van Aurillac trof ik Mr. Claude Cheymol, drijvende kracht achter een groep liefhebbers die voor de stichting Aprogemere, G  n  alogie Cantal (www.aprogemere.fr), bezig waren alle notariële, kerkelijke en burgerlijke archieven te scannen en zo elektronisch opvraagbaar te maken. Mr. Cheymol, een bekende van dhr. Andrieu die ons vroeger wel veel geholpen heeft en momenteel in Parijs schijnt te wonen, ontdekte ook al snel enige overeenkomst in voorvaderen en wij namen dus ook hier weer afscheid als verre neven. Overigens, volgens Mr. Cheymol dateerde de gewoonte om voorafgaand aan het kerkelijk huwelijk een notariële acte te laten opmaken juist uit die tijd, dus bestaat er een grote kans dat er voor Guillaume en H  lis niets te vinden zal zijn. Mogelijk, dat er t.z.t. nog een notariële kwitantie opduikt, waarin beider families wederzijdse betalingen afhandelen, maar dat hangt dan af van het werk van Aprogemere in de toekomst. Ik heb me maar ingeschreven: wie weet.

Terug naar An Hutchinson's notitie; er zijn in die tijd meerdere Veissieres woonachtig geweest in La Chaze en/of omgeving:

- a. *Margueritte Veydier* of *Veijchier*, overl. Franconesche 24 nov 1708.
- b. *Claude Veissier*, geh. Le Falgoux 7 mrt 1707 met *Jacques Rongier*, overl. L'Escaire 26 oct 1726 in het kraambed van hun 10^e kind.
- c. *Guillaume*, een andere dan de onze, geh. met *Toinette Maleprade*, woonachtig in Lacoste, par. St. Martin.
- d. *Margueritte*, geh. met *Antoine Vidal*, woonachtig in la Peubrelie.
- e. *Catherine*, geb. omstreeks 1666, geh. Le Falgoux 31 jan 1708 met Pierre Brun, overl. La Chaze 18 mrt 1716.

Waren die echt familie van Guillaume en bevindt zich daar ergens een sleutel om zijn afkomst en ouders te achterhalen? Het blijft een spannende uitdaging om te proberen hierachter te komen.

Reden dus voor nog menig zomervakantietje in Le Falgoux en omgeving om te genieten van de prachtige natuur, de lieve mensen (en nodige neven en nichten die we daar ontmoeten) en het lekkere eten.

Vriendelijke groet,

Jacques Noordermeer

Verslag van najaarsbijeenkomst VVA 3 november 2019

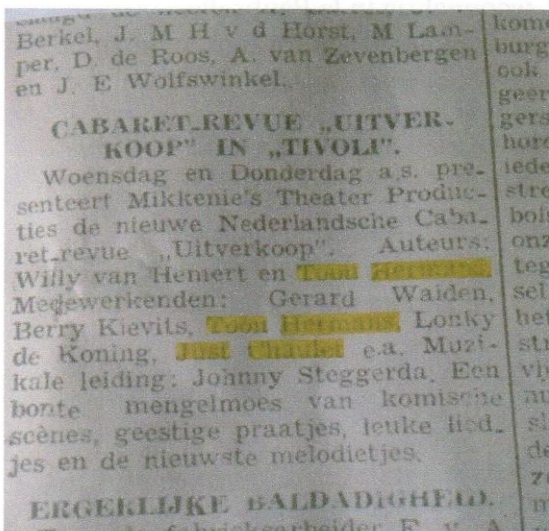
Er wordt weer vergaderd in "De Oude Winkel" in de Bilt. Vanaf 11.00 komen de leden uit alle hoeken van het land bij elkaar, met koffie en vlaai. De catering is weer goed verzorgd door Pieta en Harry Delpeut.

Om 12.00 start de vergadering, waarbij allereerst de voorzitter wordt toegezongen met "lang zal hij leven". Het is zijn verjaardag. Van de vergadering volgt een apart verslag.

Na de vergadering volgt de lunch met een broodje en een glaasje. Heerlijk.

Dan volgt de presentatie van Ron Chaulet. Een aantal foto's van zijn familie, het hotel in Alkmaar, dat grootvader Leon begin twintigste eeuw uitbaatte. Pablo Picasso heeft hier overnacht in 1905. Overgrootvader Jean had een koffiehuis/logement in Utrecht. Er is een

bijzonder krantenbericht over een moord, of zelfmoord van een stel in dat logement. Vader Justin was acteur en speelde in vele toneelstukken, onder andere met Toon Hermans. Een lijst met salarissen van de oorlogsjaren laat zien dat hij 3000 gulden per jaar verdiende. Door zich als vrouw te verkleeden, onderweg lopend naar Duitsland in 1944, wist hij aan de dwangarbeid te ontkomen. In 1950 emigreerde hij naar de Verenigde Staten. Hij heeft o.a. gewerkt bij de Gallo wijnmakers in Californië. Ron vertelt ook nog over zijn hobby, de tweede wereld oorlog. Hij heeft veel veteranen ontmoet, en het verhaal over de trein naar Maagdenburg maakt veel indruk. Een vrouw uit de trein ontmoet na vele jaren de officier die de bevrijding van de trein uitvoerde. Er komt een monument, het boek over de bevrijding zal worden verfilmd.

Hierna kunnen we naborrelen met kaas en worst ter ere van Jan's verjaardag.

Rond de klok van vier uur is iedereen vertrokken, alles weer opgeruimd en nemen we afscheid van de beheerder.